

Nielsen maa jeg sige, at Sagen forholder sig alligevel en lille Smule anderledes, end det ærede Medlem har fremstillet den. Jeg skal ikke tage de tyske Ringridere i Forsvar. De havde sikkert faaet flere Kaffeponcher eller mere Grog, eller hvad det nu var, end godt var. Men det betænkelige ved Sagen er, at det af en Mand i Tønder-Eggen er blevet sagt mig, at allerede midt paa Dagen faldt der Udtalelser som denne: Ja, vent kun, til vi har faaet Dampen op henad Aften, saa skal vi tage de danske Soldater under Behandling. Naar man som ædru Mand kan fremsætte saadanne Trusler og udtale, at man har saadanne Hensigter, saa synes jeg, at Sagen er alvorligere, end at man kan slaa det hele hen med at tale om Kaffeponch. Nej, det er sikkert, at dersom vi ikke havde den militære Belægning, vilde de urolige Elementer blandt den tyske Del af Befolkningen ved mange Lejligheder have Magt til at behandle den rolige danske Befolkning ilde, og derfor kan vi ikke se roligt paa, at Danmark lægger Hænderne i Skødet og ikke stiller et Værn til Raadighed, som kan opretholde Roen dernede. Jeg haaber, at der maa blive bevilget de Soldater, der er Brug for, og saadanne Soldater, som ogsaa er i Stand til at haandtere de Vaaben, som gives dem i Hænde. Soldaterne i Tønder er virkelig optraadt med englelig Taalmodighed ved denne sidste Lejlighed. Jeg skal ikke kritisere den Instruks, Mandskabet har faaet, men jeg maa dog sige, at Taalmodigheden er prøvet haardere, end man egentlig har Lov til at prøve Taalmodigheden hos unge Mænd, der har Vaaben i Hænde, og at Soldaterne er optraadt saa langmodigt, at det i Grunden forundrer mig. Jeg ved i hvert Fald, at i en Stat, som man maa betegne som en Militærstat, vilde det være gaaet de Soldater ilde, der havde ladet sig angribe, som de danske Soldater i Tønder blev angrebet, og ikke havde efterladt sig et Par Mand paa Pladsen. Jeg skal ikke opfordre til, at danske Soldater skal bære sig saadan ad, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at saadan er Opfattelsen indenfor Militærstater.

Christen Ernst Christensen: Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at det er Folkeelementer fra Nord for Grænsen, der skaber Uroen Syd for Grænsen, vil jeg dog i denne Forbindelse sige, at det var vist ikke Elementer fra Nord for Grænsen, der afstedkom de store Op-

tøjer i Flensborg for et Aar siden, da vi havde Stormen paa Duborg-Kasernen. Det var Elementer fra Flensborg.

Jeg vil endnu en Gang understrege, at det store Flertal af Befolkningen i Sønderjylland ønsker, at der er en uddannet Militærstyrke dernede for det Tilfælde, at dens Tilstedeværelse skulde vise sig nødvendig.

J. P. Nielsen: Maa jeg sige om den Historie i Tønder, at den er god at faa Forstand af, for hele Sagen var, at et Par Slagtere, der havde faaet for mange Kaffeponcher, yppede Klammeri med nogle Soldater, men Soldaterne løb ikke deres Vej, som det er oplyst i Aviserne, nej, de tog deres Gehæng af, og gav da Slagterne en god Dragt Prygl. Dermed skulde den Historie have været ude af Verden. Det er det, som er foregaaet i Tønder, og det bør ikke benyttes til at skaffe mere Militær ned til Sønderjylland. Jeg vil endvidere sige, at bare man kunde være saa fornuftig her oppe at lade være med at skænke en By som Tønder al den Opmærksomhed, der giver sig Udtryk i, at naar et Par Mennesker kommer op at slaas, saa skal det straks have en helt national Betydning. Det er ikke saa længe siden, at Soldater og civile her i København kom op at slaas; det var en Soldat, der overfaldt en civil, og desværre gik det saaledes til, at den civile blev paa Pladsen. Men det udbasunerede man ikke som Udslag af Nationalisme. Derimod skal alt, hvad der foregaar i Tønder, være foregaaet ud fra et nationalt Grundlag o. s. v. Jeg forsikrer, at det hele var ikke andet end, at man var blevet fugtig om Fødderne. Jeg vil derfor gerne advare imod, at man betragter en Begivenhed, der foregaar i Tønder, paa anden Maade, end man betragter en Begivenhed af lignende Karakter, der foregaar f. Eks. i Aarhus. Det er uheldigt, og de, der ønsker fredelige Forhold i Tønder, burde lade være at lægge noget særligt i Begivenheder, der foregaar der. Det er ikke nødvendigt eller heldigt, at der sendes store Telegrammer fra Tønder, fordi der er foregaaet et Slagsmaal der, for Folk i Tønder faar let den Opfattelse, at Alverdens Opmærksomhed er rettet paa dem, og at de er pligtige til at foretage et eller andet for at holde Opmærksomheden vedlige. Dette Eksempel fra Tønder kan ikke bruges til at skaffe mere Militær eller en stor Militærstyrke ned i Sønderjylland, for det var kun et regulært Slagsmaal.